

Sic etiam cum Agrippina Colonia inter Suffraganeas sedes Moguntini Archiepiscopatus hac in epistola recenseatur, eam tunc Metropolitim fuisse Ecclesiasticam nemini nisi ignaro in mentem venire potest. Attamen ut luci lumen addamus huius erectionem in Metropolitim proferam ex eiusdem Zachariæ Papæ<sup>a</sup> epistola alia ad supradictum Bonifacium, in cuius gratiam honore isto donata est. [De Ciuitate namque illa, inquit, quæ nuper Agrippina vocabatur, nunc verò Colonia, iuxta petitionem Francorum, per nostræ auctoritatis præceptum, nomini tuo Metropolitim confirmauimus, & tuæ Sanctitati direximus pro futuris temporibus, eiusdem Metropolitanæ Ecclesiæ stabilitatem.] Hanc à Diuò Athanasio Galliæ superioris Metropolitim dici haud nescio, sed ciuilem intellige, ut iam obseruauimus non Ecclesiasticam. At & ex his conijce Episcopos vtriusque Germaniæ, scilicet Moguntinensem, Argentoratensem, Nemetensem seu Spirensensem, Vangionensem seu Vormatiensem, Agrippinensem & Tungrensem sub Archiepiscopo Treuirensi, tamquam sub viciniore Metropolitano vsque ad Bonifacij tempora degisse, eiusque Suffraganeos fuisse: sub quo enim alio esse potuerint nullus videtur suspicandi locus.

<sup>a</sup> Zacharias ep. 8.  
ad Bonifac.

Addam & Tarentasiam sex primis sæculis Metropolitim Ecclesiasticam non fuisse, cum tunc inter Suffraganeas sedes Viennensis Archiepiscopi numerata sit à Leone primo<sup>b</sup> in epistola ad Episcopos prouinciæ, his verbis: [Vnde Viennensem ciuitatem, quantum ad Ecclesiasticam Iustitiam pertinet, inhonoratam penitus esse non patimur: præsertim cum de receptione priuilegij auctoritate iam nostræ dispositionis utatur. Quam potestatem Hilario Episcopo ablatam, Viennensi Episcopo credidimus deputandam. Qui ne repente semetipso factus videatur inferior, vicinis sibi quatuor oppidis præsidebit, id est Valentia, & Tarentasia, & Genaua, & Gratianopoli, ut cum his ipsa Vienna sit quinta, ad cuius Episcopum omnium prædictarum Ecclesiarum sollicitudo pertineat: Reliquæ verò ciuitates eiusdem prouinciæ sub Arelatensis Antistitis auctoritate & ordinatione consistent.] Idem confirmauit Symmachus Papa circa annum quingentesimum decimum tertium, in epistola<sup>c</sup> ad Episcopos Galliæ, qua hæc ait. [Idcirco quemadmodum decessor noster Leo Papa dudum cognitis allegationibus partium definiuit, parochiarum numerum, vel quantitatem Arelatensi & Viennensi Sacerdotibus deputandam, & nos præcipimus nullius usurpatione transcendendi: sed ut ante prædiximus, iuxta indulgentiam supradicti Pontificis, Valentiam, Tarentasiam, Genauam, atque Gratianopolim oppida Viennensis Antistes iuri suo vindicet; nec quicquam amplius ab his, quæ semel ab Apostolica sede sibi concessa sunt, æstimet præsumendum. Alias verò parochias vel dioceses cunctas priuilegio & honore suo Arelatensis Episcopus sub temporum continuatione defendat.] Attamen hanc fateor in Metropolitim erectam fuisse circa tempora Caroli magni, cum de eius Suffraganeis, ut & de Ebredunensibus & Aquensibus his fuerit sub eodem Imperatore, in Concilio Francofordiensi celebrato, anno Christi septingentesimo nonagesimo quarto. Huius<sup>d</sup> verba sunt. [De altercatione Vrsionis Viennensis Episcopi, & Elifanti Arelatensis Episcopi, lectæ sunt epistolæ Beati Gregorij, Zosimi, Leonis, &

<sup>b</sup> Leo 1. Papa epist.  
ad Episc. Prou. 109.

<sup>c</sup> Symmach. Pap.  
epist. 10. ad Episc.  
Galliæ.

<sup>d</sup> Concil. Francof.  
sub Carolo Mag.  
Cap. 2.